

C-753/23. sz. [Krasiliva]ⁱ ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. december 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Cseh Köztársaság)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. november 30.

Felperes:

A. N.

Alperes:

Ministerstvo vnitra

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás tárgyát az a kérdés képezi, hogy elfogadhatatlanként el kell-e utasítani a valamely nem európai uniós tagállam állampolgára által benyújtott, tartózkodási engedély külföldi állampolgárok átmeneti védelemben részesítése céljából történő kiadása iránti kérelmet, többek között abból az okból, hogy e személy másik tagállamban már benyújtott átmeneti védelem iránti kérelmet, továbbá az a kérdés, hogy a kérelem elutasításához vezető eljárás bírósági felülvizsgálat alá vonható-e.

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Ellentétes-e a 2001/55/EK tanácsi irányelv 8. cikkének (1) bekezdésével – figyelemmel a tagállamok azon megállapodására is, hogy nem alkalmazzák ezen irányelv 11. cikkét – az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az átmeneti védelem megadása céljából benyújtott, tartózkodási engedély iránti kérelem elfogadhatatlan, ha a külföldi állampolgár másik tagállamban nyújtott be tartózkodási engedély iránti kérelmet, vagy másik tagállamban részére már kiadtak tartózkodási engedélyt?

2) Megilleti-e a 2001/55/EK tanácsi irányelv szerint átmeneti védelmet élvező személyt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke alapján a hatékony bírósági jogorvoslat abban az esetben, ha a tagállam nem ad ki a 2001/55/EK tanácsi irányelv 8. cikke (1) bekezdése szerinti tartózkodási engedélyt?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ): a 78. cikk első mondata

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta): a 47. cikk első bekezdése

A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2001/55 irányelv): a 2. cikk a) és g) pontja, az 5. cikk (3) bekezdésének első mondata, a 8. cikk (1) bekezdése, 11. cikk, a 15. cikk (6) bekezdése, a 26. cikk (4) bekezdése, a 28. cikk (1) bekezdése, 29. cikk

A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek Ukrajnából való tömeges beáramlása tényének a 2001/55/EK irányelv 5. cikke értelmében történő megállapításáról és átmeneti védelem bevezetéséről szóló, 2022. március 4-i (EU) 2022/382 tanácsi végrehajtási határozat (a továbbiakban: tanácsi határozat): (16) preambulumbekkezdés

A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek Ukrajnából való tömeges beáramlása tényének a 2001/55/EK irányelv 5. cikke értelmében történő megállapításáról és átmeneti védelem bevezetéséről szóló (EU) 2022/382 tanácsi végrehajtási határozat végrehajtására vonatkozó operatív iránymutatásról szóló 2022/C 126 I/01 bizottsági közlemény (a továbbiakban: 2022/C 126 I/01 közlemény)

A személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) szóló, 2016. március 9-i (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Schengeni kódex): a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja

Az Európai Unió Bíróságának eljárási szabályzata (a továbbiakban: a Bíróság eljárási szabályzata): a 107. cikk (1) bekezdése

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasně ochraně cizinců (a külföldiek ideiglenes védelméről szóló 221/2003. sz. törvény): az 1. § (1) bekezdésének b) pontja, a 2. § (1) bekezdése, a 4. § (1) bekezdése, a 17. § (1) bekezdése

Zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (az Ukrajna területén az Oroszországi Föderáció által indított katonai invázió által okozott fegyveres konfliktussal kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 65/2022. sz. törvény; a továbbiakban: lex Ukrajna): 2. §, a 4. § (3) bekezdésének első mondata, valamint

a lex Ukrajna 5. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint az átmeneti védelem iránti kérelem elfogadhatatlan, ha a) azt nem személyesen nyújtották be, b) azt a 3. §-ban nem említett külföldi állampolgár nyújtotta be, c) azt olyan külföldi állampolgár nyújtotta be, aki az Európai Unió másik tagállamában nyújtott be átmeneti vagy nemzetközi védelem iránti kérelmet, d) azt olyan külföldi állampolgár nyújtotta be, akinek a részére az Európai Unió másik tagállamában biztosítottak átmeneti vagy nemzetközi védelmet, e) olyan külföldi állampolgár nyújtotta be, aki európai uniós polgár, az Európai Unióval olyan nemzetközi megállapodást kötő állam állampolgára, amely számára az európai uniós polgárok szabad mozgáshoz való jogával egyenértékű jogot biztosít, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban (EGT) részes állam állampolgára.

A lex Ukrajna 5. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint a Ministerstvo vnitra (belügyminisztérium) vagy a Policie České republiky (a Cseh Köztársaság rendőrsége) a külföldi állampolgár elfogadhatatlan kérelmét elutasítja, és tájékoztatja őt a kérelem elfogadhatatlannak való minősítésének okáról; a bírósági felülvizsgálat kizárt.

A tényállás, az alapvető érvek és az alapeljárás

- 1 A felperes ukrán állampolgár. A felperes az Európai Unió területére való belépését követően 2022 júliusában Németországban, majd 2022 szeptemberében a Cseh Köztársaságban nyújtott be átmeneti védelem iránti kérelmet. Az átmeneti védelem megadásáról Németországban mindezidáig nem hoztak határozatot. A

Ministerstvo vnitra (belügyminisztérium, a továbbiakban: alperes) a lex Ukrajna 5. §-a (1) bekezdésének c) és d) pontja alapján a kérelmét mint elfogadhatatlant elutasította. E rendelkezésekből ugyanis az következik, hogy a kérelem többek között amiatt utasítható el, hogy az adott személy más tagállamban nyújtott be átmeneti védelem iránti kérelmet, vagy más tagállamban részesült ilyen védelemben.

- 2 A felperes a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság; a továbbiakban: városi bíróság) előtt keresetet indított az alperes ellen, azt állítva, hogy a 2001/55 irányelv szerint olyan személynek minősül, aki átmeneti védelemben részesülhet, mivel a 2001/55 irányelv nem rendelkezik arról, hogy az átmeneti védelemből való kizárás okát képezi, hogy a külföldi állampolgár másik tagállamban nyújtott be átmeneti védelem iránti kérelmet.
- 3 A városi bíróság helyt adott a keresetnek. A városi bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy rendelkezik-e hatáskörrel az ügy elbírálására, mivel a lex Ukrajna 5. §-ának (2) bekezdése kivonja a bírósági felülvizsgálat alól az átmeneti védelem iránti kérelem elfogadhatatlansági okból történő elutasítását. A városi bíróság úgy vélte, hogy a bírósági felülvizsgálat kizárása ellentétes a 2001/55 irányelv 29. cikkével, mivel e kizárás kizárólag a 2001/55 irányelv 28. cikkében említett esetekben alkalmazható. Mivel e bíróság a felperest a 2001/55 irányelv 29. cikkének értelmében átmeneti védelemből kizárt személynek minősítette, álláspontja szerint a felperes a Charta 47. cikkének első bekezdésével összefüggésben értelmezett fenti cikk alapján jogosult fellebbezést benyújtani. Ezen okokból a városi bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a 2001/55 irányelv közvetlen hatállyal rendelkezik, ami kizárja a lex Ukrajna 5. §-a (1) bekezdése c) pontjának alkalmazását.
- 4 Az alperes a városi bíróság ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben rámutatott, hogy a lex Ukrajna nem zárja ki a felperest az átmeneti védelemből. Az e törvény 5. §-a (1) bekezdésének c) és d) pontjában foglalt rendelkezéseket ugyanis arra a személyre kell alkalmazni, aki már átmeneti védelemben részesült, vagy aki azt másik országban kérelmezte (a továbbiakban: kérelmet újból benyújtó kérelmező). Ugyanakkor e rendelkezések nem alkalmazhatók arra a személyre, aki az Európai Unió valamely tagállamában első alkalommal nyújt be átmeneti védelem iránti kérelmet (a továbbiakban: kérelmet első alkalommal benyújtó kérelmező). A 2001/55 irányelv 28. cikkével kapcsolatban az alperes hangsúlyozta, hogy a lex Ukrajna semmilyen módon nem ülteti át a nemzeti jogba vagy egészíti ki e cikket. Az átmeneti védelem iránti kérelem elfogadhatatlansága ugyanis olyan helyzetekben merül fel, amelyeket a 2001/55 irányelv nem szabályoz, ezért az uniós jogalkotó a tagállamokra bízta a megfelelő szabályozás elfogadását. Az alperes továbbá rámutatott, hogy a tanácsi határozat értelmében a külföldi állampolgárok kiválaszthatják azt a tagállamot, amelyben átmeneti védelem iránti kérelmet nyújtanak be, ami azonban nem jelenti azt, hogy egymás után több tagállamban is benyújthatnak kérelmet, vagy hogy kiválaszthatják a számukra legmegfelelőbb államot, valamint hozzátette, hogy a

kérelmek több alkalommal történő benyújtása megnehezíti a tagállamok számára a védelmet kérő személyek befogadását.

- 5 A felperes a felülvizsgálati kérelem tárgyában állást foglalva rámutatott arra, hogy megfelel a lakóhelyét elhagyni kényszerült személy fogalmának, és hogy az átmeneti védelem megadása csupán e körülményt állapítja meg. A felperes szerint a 2001/55 irányelvvel és a tanácsi határozattal ellentétes az az állítás, hogy adott személy nem minősül lakóhelyét elhagyni kényszerült személynek, mivel már másik olyan tagállamban tartózkodik, amely átmeneti védelmet biztosított számára. A felperes emlékeztetett arra, hogy i. mindeztidáig egyetlen tagállamban sem részesült átmeneti védelemben, ii. ezért nem él vissza ezzel a joggal, valamint iii. a tagállamok megállapodtak abban, hogy nem alkalmazzák a 2001/55 irányelvnek a másodlagos mozgások megakadályozására irányuló 11. cikkét.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés

- 6 A kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2001/55 irányelv szerinti átmeneti védelem olyan különleges eljárástípusnak minősül-e, amely arra irányul, hogy lehetővé tegye a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára egy meghatározott tagállam területén a tartózkodási engedély megszerzését és ott az átmeneti védelemhez kapcsolódó, azonban e tartózkodási engedélyből eredő jogok gyakorlását, vagy pedig a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek önálló jogállásáról van szó, amelyet ezen irányelv 5. cikkének (3) bekezdése alapján a tanácsi határozat állapít meg. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a valamely tagállam területén való tartózkodásra feljogosító tartózkodási engedély megszerzésének joga az átmeneti védelem részét képezi, és ha az ebből eredő tartózkodási jog így értelmezhető, a tagállamnak a kérelmet első alkalommal benyújtó kérelmező számára feltétel nélkül ki kell adnia a tartózkodási engedélyt, kivéve, ha az adott személy átmeneti védelemből való kizárásának ezen irányelv 28. cikkében meghatározott feltételei fennállnak.
- 7 A kérdést előterjesztő bíróság azonban nem biztos abban, hogy a 2001/55 irányelvből következik a tagállam azon kötelezettsége, hogy ezen irányelv 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően a tartózkodási engedélyt abban az esetben is kiadja, ha a kérelmet újból benyújtó kérelmező folyamodik a tartózkodási engedélyért. A kérdést előterjesztő bíróság az említett irányelv 15. és 26. cikkére hivatkozik, amelyekből álláspontja szerint az következik, hogy mindig csak egy tagállam engedélyezheti valamely személy számára az átmeneti védelem igénybevételét, mégpedig az a tagállam, amelyik a részére a tartózkodási engedélyt kiadta. A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint azonban e rendelkezésekből nem lehet levezetni, hogy miként kell értékelni az átmeneti védelmet élvező személynek az egyik tagállamból egy másikba arra irányuló

szabad mozgását, hogy e másik tagállamban ismét átmeneti védelemben részesüljön.

- 8 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a 2001/55 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése és 11. cikke e tekintetben kulcsfontosságú.
- 9 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a 2001/55 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése megállapítja a kérelmet első alkalommal benyújtó kérelmezőnek a tartózkodási engedély iránti kérelem benyújtásához való jogát, azonban nem kötelezi a tagállamot arra, hogy kérelmet újból benyújtó kérelmező részére tartózkodási engedélyt adjon ki. Noha a 2001/55 irányelv 3. cikkének (5) bekezdése alapján valamely tagállam jogosult kedvezőbb feltételeket megállapítani az átmeneti védelemben részesülő személyek számára, és tartózkodási engedélyt kiadni a kérelmet újból benyújtó kérelmező részére, ha azonban a nemzeti szabályozás kizárta ezt a lehetőséget, ezzel nem csökkenti a kérelmet újból benyújtó kérelmezőt megillető védelem szintjét, és nem válik nehezebbé e személy számára az átmeneti védelemből eredő jogainak gyakorlása. Az átmeneti védelemben ugyanis abban a tagállamban részesül a kérelmet újból benyújtó kérelmező, ahol először nyújtott be tartózkodási engedély iránti kérelmet. Erre tekintettel a 2001/55 irányelv 28. cikkének (1) bekezdése és 29. cikke nem alkalmazható a kérelmet újból benyújtó kérelmező által benyújtott kérelem esetében. A kérdést előterjesztő bíróság szerint azt a következtetést, hogy valamely tagállami jogról, nem pedig kötelezettségről van szó, alátámasztja a tanácsi határozat (16) preambulumbekkezdése, valamint az, hogy a Bizottság a 2022/C 126 I/01 közleményben jelezte, hogy „[h]a [...] [az átmeneti védelemben részesülő] személy ezt követően egy másik tagállamba költözik, ahol átmeneti védelem alapján egy másik tartózkodási engedélyt kap, a 2001/55/EK irányelv 15. cikke (6) bekezdésének és 26. cikke (4) bekezdésének szellemével összhangban a kiadott első tartózkodási engedély és az abból eredő jogok lejárnak, és azokat vissza kell vonni”.
- 10 Ami a 2001/55 irányelv 11. cikkét illeti, a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e rendelkezés alkalmazásának kizárása a tagállamok azon kötelezettségéhez vezethet, hogy a tartózkodási engedélyt a kérelmet újból benyújtó kérelmezők számára is kiadják, és így átmeneti védelmet biztosítsanak. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az említett irányelv 11. cikke e tekintetben kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az átmeneti védelmet élvező személynek abban az államban kell tartózkodnia, amely a tartózkodási engedélyt a részére kiadta, és amely számára az átmeneti védelemből eredő jogokat biztosítja. Azáltal azonban, hogy az Ukrajnában a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tekintetében a tagállamok között megállapodás született e rendelkezés alkalmazásának kizárásáról,¹ úgy tűnik, hogy a tagállamok a Schengeni kódex 6. cikke (1) bekezdésének b) pontjából következően lehetővé teszik az átmeneti védelmet élvező személyek tagállamok közötti szabad mozgását.

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6826-2022-ADD-1/hu/pdf>

- 11 Ebben az esetben a 2001/55 irányelv 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a kérelmet újból benyújtó kérelmező azon joga, hogy a tartózkodási engedélyt más tagállamban szerezzék meg, a személyek szabad mozgásához való jogából ered, amelyet a tagállamok az Ukrajnában a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára együttesen biztosítanak. Ezen értelmezés azonban túlmutat a tagállamok 2001/55 irányelvből eredő kötelezettségein, és úgy tűnik, hogy azt ezen irányelv elfogadásakor nem vették figyelembe.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés

- 12 E kérdés középpontjában az áll, hogy összeegyeztethető-e a Charta 47. cikkének első bekezdésével az a nemzeti szabályozás, különösen a lex Ukrajna 5. §-ának (2) bekezdése, amely kizárja a bírósági felülvizsgálat alól az átmeneti védelem megadása céljából benyújtott tartózkodási engedély iránti kérelemnek az e törvény 5. §-ának (1) bekezdésében meghatározott okokból történő elutasítását, amely rendelkezés többek között előírja, hogy a kérelem elfogadhatatlan, ha azt kérelmet újból benyújtó kérelmező nyújtotta be.
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság másik tanácsa úgy határozott, hogy a 2001/55 irányelv 29. cikke szerinti jogorvoslat benyújtására való jogosultság kizárólag azokat a személyeket illeti meg, akiket ezen irányelv 28. cikkének (1) bekezdése alapján kizártak az átmeneti védelemből, és ezért nem illeti meg azokat a kérelmet újból benyújtó kérelmezőket, akik részére másik tagállamban átmeneti védelmet biztosítottak. A hivatkozott ítélkezési gyakorlat ezt a kérdést *acte claire*nek tekinti. A kérdést előterjesztő bíróság (azaz a jelen kérdést előzetes döntéshozatalra előterjesztő tanács) egyetért azzal, hogy a 2001/55 irányelv 29. cikke nem alkalmazható ilyen ügyben, úgy véli azonban, hogy meg kell vizsgálni, hogy a hatékony jogorvoslatihoz való jog nem következik-e a Charta 47. cikkének első bekezdéséből.
- 14 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróságnak a következőkkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára hivatkozik: i. a Charta 47. cikkének első bekezdése és az abból eredő, tagállamokat terhelő kötelezettségek,² valamint ii. az uniós jog és az alapvető jogok alkalmazhatósága.³ A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az átmeneti védelmet élvező személyeknek a tartózkodási engedély valamely tagállam területén való megszerzéséhez való joga közvetlenül a 2001/55 irányelv 8. cikkének (1) bekezdéséből ered, és hogy az alperes a lex Ukrajna 5. §-ának (2) bekezdése szerinti eljárásban a kérelmet elutasítva az uniós jogot alkalmazta, mindebből pedig az következik, hogy a helyzet a Charta által biztosított alapvető jogok és így

² A Bíróság 2017. május 16-i *Berlioz Investment Fund* ítélete (C-682/15, EU:C:2017:373, 44. pont).

³ A Bíróság 2013. február 26-i *Åkerberg Fransson* ítélete (C-617/10, EU:C:2013:105, 19–21. pont); 2013. szeptember 26-i *Texdata Software* ítélete (C-418/11, EU:C:2013:588, 72. és 73. pont).

a Charta 47. cikkének első bekezdése szerinti hatékony bírósági jogorvoslathoz való jog hatálya alá tartozik.⁴ A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy véli, hogy az uniós joggal ellentétes a tartózkodási engedélyek kiadásának megtagadását a lex Ukrajna 5. §-ának (2) bekezdése szerint a bírósági felülvizsgálat alól kizárni, mivel az átmeneti védelmet élvező személy jogosult a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz, függetlenül attól, hogy valamely tagállam milyen okból nem adott ki számára tartózkodási engedélyt. Ellenkező esetben e személy nem kérhetné a bíróságtól a tartózkodási engedélyek megszerzéséhez való jogának vizsgálatát.

A sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelem

- 15 A Bíróság eljárási szabályzata 107. cikkének (1) bekezdése és az EUMSZ 78. cikk első mondata alapján a kérdést előterjesztő bíróság azt kéri a Bíróságtól, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket sürgősségi eljárásban válaszolja meg. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a szóban forgó kérdéssel a Bíróság ítélkezési gyakorlata még nem foglalkozott, és hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolása nemcsak a jelen ügy, hanem az átmeneti védelem tanácsi határozat alapján a tagállamokban történő megadásának jelenleg hatályos rendszere egésze szempontjából is fontos. Az átmeneti védelem 2025. március 4-ig biztosítható. Ezért sürgősen meg kell válaszolni azt a kérdést, hogy a tagállamok az átmeneti védelmet élvező személyek tartózkodási engedélyének kiadását függővé tehetik-e az ilyen személyek tagállamok közötti migrációjától, és ha igen, milyen módon. Figyelembe véve, hogy a Cseh Köztársaságban nagy számban fordul elő olyan eset, amikor a lex Ukrajna 5. §-ának (1) bekezdésében meghatározott elfogadhatatlansági okok valamelyikének fennállása miatt nem adnak ki tartózkodási engedélyt az átmeneti védelmet élvező személyeknek, sürgősen tisztázni kell azt is, hogy az ilyen személyek jogosultak-e a bíróság előtti hatékony jogorvoslatra.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre javasolt válaszok

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a következő válaszokat javasolja:
- 1) A 2001/55/EK tanácsi irányelv 8. cikkének (1) bekezdésével – figyelemmel a tagállamok azon megállapodására is, hogy nem alkalmazzák ezen irányelv 11. cikkét – nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az átmeneti védelem megadása céljából benyújtott, tartózkodási engedély iránti kérelem elfogadhatatlan, ha a külföldi állampolgár másik tagállamban nyújtott be tartózkodási engedély iránti kérelmet, vagy másik tagállamban részére már kiállítottak tartózkodási engedélyt.*

⁴ A Bíróság 2015. december 17-i Abdoulaye Amadou Fall ítélete (C-239/14, EU:C:2015:824, 51. pont).

2) *A 2001/55/EK tanácsi irányelv szerint átmeneti védelmet élvező személyt az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke alapján megilleti a hatékony bírósági jogorvoslat abban az esetben, ha a tagállam nem ad ki a 2001/55/EK tanácsi irányelv 8. cikke (1) bekezdése szerinti tartózkodási engedélyt.*

MUNKADOKUMENTUM